

د جمعي ورخني د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هیواد د مرکز او ولاياتو

ټولو خطيبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دری) کې لېږل کېږي.

۲ / ذوالقعدة الحرام ۱۴۴۵ هـ، ق مطابق ۲۱ / ثور ۱۴۰۳ هـ، ش

په ورخني ژوند کې د نرمبنت اهمیت او د غصې ناوره پایلې

الحمد لله العليم الحليم، والصلوة والسلام على النبي محمد الرءوف الرحيم، وعلى آله وصحبه من اتصفوا بالخلق العظيم، أما بعد: قال الله سبحانه وتعالى: (وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ). آل عمران : (۱۳۴) أو كما قال تعالى: (وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي يَبْيَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَانَهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ) . فصلت: (۳۴)

په دنیا کې انسان د مختلفو او ډول خلکو په منځ کې ورخني ژوند تیروي او د هر قسم خلکو سره مخ کېږي لکه مور، پلار، ورونه او خویندې، ګاونديان او همسایه گان چې په دوي که به ځینې د بنو اخلاقو خاوندان وي او خوک به د بدوا اخلاقو خاوند وي، ځینې به عالمان وي او ځینې نور به جاهلان او د جفا خاوندان وي، که چېږي په ورخني ژوند کې نرمبنت اختيار نشي—نو ددې امکان شته چې خپله به هم تل خپه وي او خپل او خپلوان به هم ورڅخه خپه وي . په کورنيو کې به تل زړه بداوى موجود وي او خپلولي او صله رحمي به زيانمنه وي.

همدا رنګه انسان ټولينز او مدنۍ الطبع مخلوق دی او اړ دی چې په ټولنه کې ژوند وکړي، کار وکړي، کسب وکړي ، تجارت او دوکانداري وکړي ، مزدوری وکړي، ماموریت او حکمرانی وکړي، امامت او خطابت وکړي او مسؤولیت په غاړه واخلي، لازمي خبره ده چې په ژوند کې به د هر ډول خلکو سره مخ کېږي له بدخيویه خلکو سره به مخ کېږي، د عجلې والا خلکو سره به مخ کېږي، د قهرجنو او کبرجنو سره به مخ کېږي، د جاهلانو او ناپوهانو سره به مخ کېږي او د ظالمانو سره به هم مخ کېږي؛ که چېږي د دا سې خلکو په مقابل کې له نرمبنت خخه کار و انه اخلي او له بدخيویه، په اخلاقو کمزورو، جاهلانو او کبرجنو خلکو سره بالمثل چلنډ وکړي، نو ممکن په زیاتو کراونو، مصیبتونو او دبنمنیو باندې اخته شي او ژوند به یې له غمونو ډک شي او په ټولنه کې به هم بې اتفاقې، جنګونه ، نفرتونه او شخري زیاتې شي او د محبت، متقابل احترام او صميمیت خای به دبنمنی ونيسي.

په ورخني ژوند کې نرمبنت انسان له بدمرغيو خخه ژغوري او له آفتونو او مصیبتونو خخه یې ساتي.

باید د مور او پلار سره په نرمبنت ژوند وشي او هغوي ته نرمه لهجه وکارول شي، که خوک دولتي مسئول وي باید له مراجعيينو سره په نرمه لهجه او پوره حوصله خبری وشي، یتیمان، بچې او شاګردان هم د نرمې لهجي محتاج او مستحق دي. بیا د کفارو سره د غلظت او بالمثل عمل چې جائز وي کار واخیستل شي لکه چې الله تعالى:

(۲۹) **اللَّهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ**

ترجمه:- محمد د الله رسول دی او هغه کسان چې له ده سره دي، په کافرانو باندي ډېرسخت دي، په خپل مينځ کې
ډېر مهرباني کونکي دي

که چېري د رسول الله صلى الله عليه وسلم ژوند ته وګورو وينو چې کفارو ، مشرکينو او منافقينو رسول الله صلى الله عليه وسلم ته څه ډول ناکاره الفاظ کارول ، خو بيا هم رسول الله صلى الله عليه وسلم خپل دعوت ته ادامه ورکوله او ددوی سره يې په بالمثل معامله نه کوله؛ حکه خو الله تعالى د رسول الله صلى الله عليه وسلم ددي خوي فائده داسې بيان کړي ده: {فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنَتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيلًا الْقُلْبُ لَا نَفَّحُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَا سُتَّغْفِرْ لَهُمْ} آل عمران: (۱۵۹)

ترجمه:- نو (يواخې) د الله درحمت په سبب ته د دوى لپاره نرم يې او که چېري ته بدخيویه، سخت زړی وئی (نو)
خامخا دوى به ستا له چاپېره نه خواره شوي وو، نو دوى ته معافي کوه، او د دوى لپاره بخښنه غواړه
پېغمبر صلى الله عليه وسلم له ټولو انسانانو څخه زيات حليم او نرم خويه ؤ، الله ورته امر کړي ټه چې عفوه خپل خوي
وګرخوي او د ناپوهانو له ناسم چارچلنډ څخه مخ واپوي او د دوى بدیو او ناوړه معاملوته په نیکي ځواب ورکړي، نو هغه
تر ټولو غوره امام او لارښوود دی چې باید په هغه پسې اقتداء او له هغه پېروي وشي .

نرمښت او ببنسل د الله تعالى صفت دی. د قرآن کريم په بې شميره آيتونو کې راهي چې الله تعالى حليم ذات دی او ژر
چاته سزا نه ورکوي. (وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ). البقرة: (۲۳۵) په یو بل مبارک آيت کې راهي: (وَلَقَدْ عَفَ اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ). آل عمران: (۱۵۵)

نرمښت د رسولانو او پېغمبرانو صفت دی. الله تعالى د ابراهيم عليه السلام په باره کې فرمایلي دي: (إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهُ حَلِيمٌ). التوبه: (۱۱۴)

ترجمه:- بېشکه ابراهيم خامخا ډېر نرم زړی، ډېر حلم والا و
دا چې نرمښت د مسلمان په ژوند کې زياتي ګټې لري الله جل جلاله په قرآن کريم کې ځای پرځای د صير، عفوی او
حلم صفت کړي دی او مونږ تاسو یې ورته دعوت کړي یو. الله تعالى فرمایي : (وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزِيزٍ الْأَمْوَرِ). الشوري (۴۳)

ترجمه:- او یقیناً هغه خوک چې صير یې وکړ او بخښنه یې وکړه، بېشکه دغه (صبر او بخښنه) خامخا له غوره کارونو څخه دي
په یو بل مبارک آيت کې الله تعالى فرمایي: (خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ). الأعراف: (۱۹)
الله تعالى د هغه چا صفت کړي دی چې خپله غوصه کنترولوی او خلکو ته د هغوي د ناوړه چارچلنډ بښنه کوي.
(وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ). آل عمران: (۱۳۴)

ترجمه:- او خصوصاً چې غصبی له زغمونکي وي او خلقو ته معافي کونکي وي او الله نېکي کونکي خوبنوي
په یو بل آيت کې فرمایي: (وَإِذَا مَا غَصَبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ). الشوري: (۳۷) ترجمه: او چې کله هم په غصب شي (نو) دوى
بخښنه کوي

په حدیث شریف کې راهي: (عَنْ مَعَاذِ بْنِ أَنْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مِنْ كَظِيمٍ غَيِظَا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَنْفَذَ دُعَاءَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يَخِيرَهُ مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ مَا شَاءَ). رواه أبو داود والترمذی
وحسنه. الترغیب والترہیب للمنذري (۳۳۰)

ترجمه:- د معاذین انس رضي الله عنه څخه روایت دي ، هغه وايې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چاچې
غوصه کنتروول کړه په دا سې حال کې چې هغه په دې قادر ټه چې عملې يې کړي، الله تعالى به يې راوغواړي د مخلوقاتو
په مخکې او اختيار به ورکړي چې غوره کړي د حورو څخه خومره چې يې خوبنې وي.

په نرمبنت سره سرسخته دېنمن دوست گرخی او تابع کيږي. الله جل جلاله فرمایلي دي: (وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا أَحْسَنَ الَّذِي يَبْيَنُكَ وَبَيْنَهُ عَدَاؤُ كَانَهُ وَلِيٌ حَمِيمٌ). فصلت: (٣٤)

ترجمه:- او نېکي او بدی هيچکله سره نه برابرېږي. ته په هغې طريقي سره جواب ورکوه چې تر ټولو بنسه وي، نو ناخاپه به هغه کس چې سنا په مينځ کې او د هغه په مينځ کې دېنمني وي، داسې شي ګويا کې هغه سنا دېر مهربان دوست دي

عبدالله بن عباس رضي الله عنه ددي آيت په تفسير کې فرمایي: (وَقَالَ أَبْنُ عَبَّاسٍ {ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ} الْحَسْبُ عِنْدَ الْغَضْبِ وَالْعَفْوُ عِنْدَ الْإِسَاعَةِ فَإِذَا فَعَلُوهُ عَصَمَهُمُ اللَّهُ وَخَضَعَ لَهُمْ عَدُوُهُمْ). صحيح البخاري (٥١/ ١٢)

ترجمه:- د غوصې پر وخت صبر کول او د بدی پروخت عفوه او ببننه کول، کله چې دوى دا وکړل الله تعالى به د دېنمن خخه وساتي او تابع به کړي ورته دېنمن ددو.

په ژوند کې نرمبنت دومره اهمیت لري چې نبي عليه السلام فرمایلي دي په مانځه کې دي په ما پسي نړدي د نرمبنت خښتنان او د عقل خاوندان ودرېږي.

عن أبي مسعود رضي الله عنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لِيَلِيَّتِي مِنْكُمْ أُولُوا الْأَحْلَامِ وَالنَّهَى ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ). سنن أبي داود (٢٣٧/ ١)

ترجمه:- باید ماته نړدي دي ودرېږي ستاسو خخه خاوندان د نرمبنت او خاوندان د عقل بیا هغه چې دوى خخه وروسته دي يعني مراهقین، بیا دي ودرېږي هغه کسان چې ددوی خخه وروسته دي يعني ممیز ماشومان.

نرمبنت هغه غوره کار دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم د وفد عبدالقيس اشج (منذر بن عائذ مصری) ته وفرمايل: (عن ابن عباس رضي الله عنهمما قال : قال رسول الله صلی الله عليه وسلم لأشج عبدالقيس : إِنَّ فِيكَ حَصْلَتَيْنِ يَحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحَلْمُ وَالْأَنْتَةُ) . رواه مسلم

ترجمه:- له ابن عباس رضي الله عنهمما خخه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم اشجع عبدالقيس ته وفرمايل : ته د دوو خويونو درلودونکي بي چې الله هغه دواړه خوبنوي : یو حلم او بل صبر او زغم .

الله تعالى په ورخني ژوند کې نرمبنت خوبنوي. په حدیث شریف کې راخي: (عن عائشة رضي الله عنها : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يَحِبُّ الرَّفِيقَ فِي الْأَمْرِ كُلُّهُ). متفق عليه

ترجمه:- له حضرت عائشې رضي الله عنها خخه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي: الله د نرمبنت او مهرباني خاوند دی او په کار کې نرمبنت خوبنوي .

نرمبنت په کار کې برکت اچوي او د کار وزن او ارزښت زياتوي. عن عائشة رضي الله عنها أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال : إِنَّ الرَّفِيقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ). رواه مسلم

ترجمه:- له بي عائشې رضي الله عنها خخه روایت دی هغه وايې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي : نرمبنت په هیڅ کار کې نه وي؛ مګر هغه ته بنايیست وربنې او له کوم شي خخه نه وحی مګر هغه بدرنګوي.

د ورخني ژوند په نرمبنت کې د جهنم له اور خخه خلاصون دی. په حدیث شریف کې راخي: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِلَّا أَخْبِرُكُمْ بِمِنْ يَحْرُمُ عَلَى النَّارِ أَوْ بِمَنْ تَحْرُمُ عَلَيْهِ النَّارُ، عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ هَيْنِ سَهْلٍ). سنن الترمذی (٤/ ٦٥٤)

ترجمه:- له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه خخه روایت دی، هغه وايې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: آيا تاسوته له هغه چا خبر درکوم چې دهغه بدنه په اور حرام دی ؟ یا د دوزخ اور په ده حرام وي ؟ د دوزخ اور په هر نرمخويه، آسانی کونکي اوغورېدلې پندې والا حرام دی.

د خرڅولو د اخیستونکي سره نرمبنت کول او د اخیستونکي له خوا د خرڅونکي سره نرمبنت کول په کار دی او نبي عليه السلام داسې سېري ته دعاء کړي ده چې د خرڅولو يا خرڅولو پر وخت د نرمبنت خخه کار اخلي. د حضرت جابر بن

عبدالله رضى الله عنه خخه روایت دی هغه فرمایي رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمایل: (رَحْمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمْحًا إِذَا
بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا أَقْتَضَى). صحیح البخاری (٣/٥٧)

ترجمه: - الله جل جلاله دې رحم وکړي په هغه سېږي باندې چې نرمي کوي کله چې کوم شی خرڅوي او یا یې اخلي او یا
خپل حق غواړي .

نرمښت د مهرباني او رحمت نتيجه ده او په چا کې چې رحمت او مهرباني نه وي په هغه کې نرمښت هم نه وي. په
حدیث شریف کې راخي: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ: لَا تُنَزِّعُ الرَّحْمَةَ إِلَّا مِنْ
شَقِّيٍّ). سنن أبي داود (٧/٢٩٨)

ترجمه: - له حضرت ابوهریره رضى الله عنه خخه روایت شوی، هغه وايې چې ماله ابو القاسم صلی الله عليه وسلم خخه
واورېدل، چې ویل فرمایل: له رحمت او نرمښت خخه یوازې بدېخت انسان بې برخې وي.

علامه طبیب رحمه الله وايې: ددې لامل دادې، چې په مخلوق کې رحمت د زړه نرمي ده او د زړه نرمښت د ايمان نښه ده،
د چاپه زړه کې چې نرمي نه وي، د هغه په زړه کې ايمان نه وي او د چاپه زړه کې چې ايمان نه وي، هغه بدېخت دی،
خرګنده شوه، د چا له زړه خخه چې نرمي اورحمت ختم شي، هغه بدېخت وي.

د نرمښت بالعكس په ورځني ژوند کې غوشه او قهر انسان ته ډير ديني او دنيوي مشکلات پیدا کوي، په غوشه او قهر
سره خپله انسان ته ذهنی او نور جسمی مرضونه پیښېږي، ډېرۍ کورنۍ جوړښت دغوشې له امله ويچارېږي او له منځه
حې او د خپلولۍ او دوستي اړیکې پړېکېږي، خرنګه چې غوشه د شر ټول ډولونه په ځان کې رانګښتي دي، نو خوک چې
غوشه پرېږدي په حقیقت کې یې شر پرېښی دی او خوک چې شر پرېږدي، نو جنت ته به داخل شي .

دا چې د شر ټول ډولونه په غوشه کې راتیول شوی دی، دلیل یې دا دی چې کله غوشه پر انسان غلبه ومومي، عقل یې
له کاره لویېږي او انسان د خپلې غوشه پر بنسته هود نیسي او ځان د هر ډول شر کندي ته اچوي، خو کله چې انسان د
خپل نفس سره جهاد وکړي او ځان د دین د غوبښتو سره سم چمتو او برابر کړي، نو غوشه ورځني لري کېږي.

په بل حدیث شریف کې راخي: (عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ : أَنَّ رَجُلًا أَنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! عَلَمْنِي كَلِمَاتٍ أَعِيشُ بِهِنَّ، وَلَا تُكْثِرْ عَلَيَ فَأَنْسِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا تَعْضُبْ)
الموطأ

ترجمه: - له حمید بن عبد الرحمن بن عوف خخه روایت دی چې یوتننبي کریم صلی الله عليه وسلم ته راغي او وه یې
ویل: ای د الله رسوله ! ماته ځینې داسې کلمې وښیه چې په هغه منګولې ولګوم او ژوند وکړم، ډېرې بنیونه راته مه کوه
چې هیږېږي مې، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمایل: غوشه او قهر مه کوه .

پهلواني دا نه ده چې یو کس بل کس خملوي، بلکې حقيقي پهلواني هغه د ځان کنترول دی د غصې پر وخت. عن أبي
هریره رضي الله عنه: أن رسول الله صلی الله عليه وسلم قال: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلُكُ نَفْسَهُ
عِنْدَ الْغَضَبِ). الموطأ

ترجمه: - له ابو هریره رضي الله عنه خخه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمایل: پهلواني په زور آزمایلو
نه ده، پهلوان هغه دی چې د قهر او غوسي په وخت کې خپله غوشه وزغمي .

نو پر موږ لازمه ده چې له غصې خخه ځان وساتو؛ ځکه په اسلامي شريعت کې غصه غندل شوی ده او ډېري ناوړه
دينې، فردې او اجتماعي پایلې لري، چې ځینې یې په لاندې ډول دي:

1- غوشه په اسلامي شريعت کې ناوړه خوی معرفې شوی دی. رسول الله صلی الله عليه وسلم یوسېږي ته دری خله
وویل چې غوشه مه کوه. (عن أبي هريرة رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي، قَالَ : لَا تَعْضُبْ
. فَرَدَّهُ مَرَأً، قَالَ : لَا تَعْضُبْ). رواه البخاري في صحيحه

ترجمه: - له ابو هریره رضي الله عنه خخه روایت دی چې یوه تن پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته وویل : ماته نصیحت وکړه، وې فرمایل : غوسمه مه کوه، سپړی خو خله دا خبره تکرار کړه، پیغمبر صلی الله علیه وسلم بیا هم ورته وفرمایل : غوصه مه کوه .

۲- غصب شیطانی عمل دی او باید دشیطانی عمل خخه ډډه وکړو. (عَنْ عَطِيَّةَ - وَقَدْ كَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ - ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْعَصَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ). مسنند أحمد (۵۰۵ / ۲۹)

ترجمه: - د حضرت عطیه رضي الله عنه خخه چې هغه صحابي دی خخه روایت دی هغه وايې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی بیشکه غوصه د شیطان له خوا وي.

۳- د غصب پر وخت د انسان بنسکلی شکل او مظہر بدرنگه کېږي، مخ بې سور شي، سترګې رډې شي، خبرې ګډې وډې شي؛ که چېږي غصه ناك سپړی د غصبی حالت په سترګو کتلی واي، نو هیڅکله به بیا نه وي په غوصه شوي د بدشکلی له امله.

۴- د غصبی پر وخت د خولې خخه حرام او قبیح الفاظ وحی لکه تهمت، کنځل کول، فحش الفاظ ویل چې عقلمند خلک ورڅخه حیاء کوي، د غوصې پروخت ځینې خلک قسمونه خوري، خپله بنسخه طلاقوی او ځینې وخت کفریات وايې او د فسق خبرې کوي، ځینې وخت چغې وهی خو چې کله غوصه بې سړه شي بیا په ټولو خبرو پښیمانه وي.

۵- په کړو او افعالو د غصب او غوصې بد اثر. د غوصې په وجه د انسان خخه ډير ناوړه او حرام کارونه صادرېږي لکه وهل او حتی وژل، ظلم او تجاوز، کله چې د دغنو کارونو خخه عاجزه شي نو خپلې جامې شکوی، خپل خان او نور خلکو وهی ، آن تر دې چې په حیواناتو هم رحم نکوي او حیوانات هم وهی ، لوخي او وسائل ماتوي، او دليونی په شان حرکات کوي او ځینې وخت ورباندي بې هوشي راخېي. خلکو ته سپکې سپورې وايې او خلک دده د تسکین لپاره په ځان اعتراfonه هم کوي او خانونه دده په وجه ملامته ګني. [مقتبس من تهذیب الأخلاق لابن مسکویه (ص: ۷۴).]

۶- ظاهر د باطن ترجماني کوي، هرکله چې په ظاهر کې په خوک په چا غوصه کوي او په ظاهري بنې دومره خرابيانې ورڅخه صادرېږي ، غوصه په باطن کې له دې زیات زیانونه زیرووي لکه کينه ، دبمنی، نفرت، انتقام اخیستلو اراده، ځینې وخت غوصه ناك سپړی د مغضوب عليه شخص په بر بادی او ناکامۍ پسې ملا وټپې او د هغه رازونه افشاء کوي، او دهغه په خوشحالی خپه کېږي.

۷- د غوصې بله بده پایله داده چې دا عقل کمزوری کوي او یا عقل زائلوي . امام ابن حبان وايې: د غوصې سرعت ډير خطوناک دی د اور خخه؛ ځکه خوک چې غوصه شي عقل بې زائل شي نو بیا هغه خه وايې چې نفس بې غواړي او هغه خه کوي چې تر ټولو بد او مردود وي. [روضۃ العقالاء (ص: ۱۳۸)]

۸- غوصه سپړی د هر ډول نصیحت په مقابل کې ړندوي او ګونونګوی بلکې په نصیحت سره نور هم ګرمیږي.

۹- غوصه او غصب د انسان په صحت منفي اثر اچوي او کله د داسې صعب العلاج مرضونو سبب ګرځي چې وفات ته خبره ورسیږي.

۱۰- غوصه او غصب انسان د ډیرو دنیوی منفعتونو خخه بې برخې کوي.

حافظ ابن حجر رحمه الله وايې: خوک چې په دې مفاسدو کې فکر وکړي ، نو په دې به پوهه شي چې د (لا تغضب) باريکه کلمه په خومره حکمتونو مشتمله ده چې هغه جلب د مصلحت دی او دفع د مفاسدو ده، کوم چې حسابول او په آخری نقطې ته رسیدل بې متعدر دي . فتح الباري لابن حجر (۲۹۷ / ۱۷)